ГРАДСКИ АРХИВ София
инв. № 29

" Окото Божие отъ робътъ се отвърна" —
тъй летописеца, отъ кърви ужасенъ,
едничъкъ отъ сечта на тоя грозенъ день
избавенъ /день и нощь подъ трупове спотаянъ/
бележи: — "само менъ, изгубилъ свя́зъ, очаянъ,
остави, само менъ на Неговия гнявъ
единъ свидетель нямамъ. Защо ли, Боже правъ?"

А ~~хълта~~ сганъ по сганъ, всъки, прѣзъ вече проломени
220 врати, за зверщини и кърви настървени —
и те довършваха ~~и съ нова~~ съ нечута стръвь и бясъ,
което въ първи щурмъ и борене въ несвясъ
тамъ бяха минали другарите имъ люти —
кондака превърти гаджалинъ и стровари
въ главата и добий нещастникъ недобитъ,
затиренъ черъ фелахъ халоса щикъ и вбитъ
въ ребрата преръщи на момака изпънатъ
на гърбъ, и безъ това умиращъ

инв. № 103